

Lãnh

Phần Thường

Từ Người Hay
Từ Trời?

Khi nào [anh] đãi tiệc, hãy mời những người

nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù. Họ không có gì đáp lễ, và như thế, [anh] mới thật có phúc: vì [anh] sẽ được đáp lễ trong ngày các kẻ lành sống lại” (Lc 14:13-14).

Bạn hiểu như thế nào về Lời của Chúa trong bài Tin Mừng hôm nay? Tôi nghĩ Chúa Giê-su muốn nói với chúng mình rằng: Khi làm việc bác ái, khi bố thí, thì bạn và tôi đừng nghĩ đến, cũng đừng mong đợi sự khen thưởng, sự tán dương và sự đền đáp của người đời, nhưng hãy nghĩ đến phần thưởng mà chính Thiên Chúa sẽ tặng ban cho chúng mình trong ngày sau hết.

Làm việc bác ái và bố thí nhưng trong lòng lại không mong ước, hay không có chủ ý kiếm tìm sự đáp trả của người đời, thì rõ ràng là một việc không dễ dàng! Bạn có biết tại sao không? Là bởi vì cái tôi, cái tính kiêu căng và cái tính háms lợi nó đã và đang ở trong huyết quản của mỗi người. Nó chỉ chờ đợi, khi có cơ hội là sẽ vùng lên ngay lập tức thôi! Vì thế cho nên thánh Francis De Sale đã tuyên bố: *“Tính tự phụ kiêu căng nơi mỗi người chúng ta chỉ chết đi mười lăm phút sau khi ta đã chết...Nhiều lúc chúng ta bị cám dỗ muốn làm việc này việc nọ, muốn nói điều này điều khác, cốt chỉ để khoe khoang và mưu tìm danh vọng cho bản thân mà thôi.”* Nhưng tôi tin chắc rằng, nếu bạn và tôi siêng năng chạy đến với Chúa qua các thánh lễ, qua những giờ Cầu Thánh Thể, qua lời cầu nguyện...để xin Ngài nâng đỡ, ban ơn giúp sức, thì việc sống khiêm tốn khi làm việc bác ái, chỉ là chuyện nhỏ! Có Thiên Chúa trợ giúp chúng ta thì tất cả mọi sự, dù khó khăn hay cam go mấy đi chăng nữa, cũng sẽ trở nên dễ dàng *bởi vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được (Lc 1:37).*

Bên cạnh sự trợ giúp thiêng liêng của Thiên Chúa, để có thể chế ngự được tính kiêu căng, bạn và tôi cũng cần phải cố gắng làm thêm ba việc sau đây:

1. Khi có cơ hội làm một việc từ thiện dù lớn hay nhỏ, mà lúc đó bạn thấy trong đầu bắt đầu tính toán thiệt hơn, muốn cho người này biết đến, muốn kẻ khác tuyên dương khen ngợi...thì bạn và tôi hãy đọc câu Kinh Thánh này: *“Ai nâng mình lên sẽ bị hạ xuống và ai hạ mình xuống sẽ được nâng lên!” (Lc 14:11).* Cứ đọc độ năm,

bảy, hay ngay cả mười lần, đọc cho đến khi máu kiêu căng hạ xuống thật thấp thì mới ngưng.

2. Khi có cơ hội làm việc bác ái, bố thí, giúp đỡ cho người nghèo khổ, cho những người kém may mắn, cho các dòng tu, cho giáo xứ ... bạn và tôi hãy làm ngay lập tức, chớ để ngày mai và cũng đừng so đó tính toán. Xin hãy tự nhủ, tôi đang giúp đỡ và đang làm cho chính Chúa Giê-su, vì chính Ngài đã phán: *“mỗi lần các người làm [bất cứ một việc bác ái, bố thí nào] cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các người đã làm cho chính Ta vậy.” (Mt 25:40).*
3. Hãy tin chắc chắn rằng, khi làm việc lãnh phúc đức, bố thí và quan tâm chăm sóc cho tha nhân, và khi làm với tất cả lòng yêu mến và với sự khiêm tốn, thì Thiên Chúa sẽ ân thưởng cho chúng mình, bởi Ngài đã hứa: *“Ai cho một trong những kẻ bé nhỏ này uống, dù chỉ một chén nước lã thôi, vì kẻ ấy là môn đệ của Thầy, thì Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu” (Mt 10:42).*

Cuối cùng, xin bạn đừng bao giờ quên, tất cả bằng cấp, tài năng, tiền bạc, nhà cửa, xe cộ, trí khôn, và mạng sống...mà mình đang sở hữu, là của Chúa, chứ chẳng có cái gì là của chúng mình cả. Chúng mình chỉ là những người QUẢN LÝ mà thôi! Mà đã là quản lý thì phải làm đúng như ý của ông chủ mong muốn, tức là phải *phân phát phần thóc gạo cho đúng giờ và đúng lúc (Lc 12:42)* không cắt xén, không bớt đầu bớt đuôi, không ích kỷ keo kiệt chỉ giữ khư khư cho mình.

Bạn muốn lãnh phần thưởng ở đời này hay phần thưởng ở đời sau vậy? Nếu bạn muốn lãnh phần thưởng ở đời này do người đời ban tặng thì dễ lắm, bạn chỉ cần *khua chiêng đánh trống, như bọn đạo đức giả thường biểu diễn trong hội đường và ngoài phố xá* cho ầm ĩ lên là xong. Còn nếu bạn muốn lãnh phần thưởng ở đời sau từ Chúa, thì bạn và tôi phải cố gắng làm mọi việc một cách âm thầm, làm với thái độ khiêm nhường, làm cho Chúa, làm với Chúa và làm vì Chúa. Tôi nói thật! Những lời khen ngợi, những lời tán dương và ca tụng của người đời vừa ngắn ngủi, nhiều khi lại có những sự giả dối nữa, chả có gì đáng để cho ta mong đợi cả! Chỉ có những lời khen ngợi của Chúa mới có giá trị, và những lời khen của Ngài mới mang lại cho ta những lợi ích ở đời này và ở đời sau nữa. Ráng lên bạn nhé!

*W*hen [you] hold a banquet, invite the poor,

the crippled, the lame, the blind. Blessed indeed will [you] be because of their inability to repay you: for [you] will be repaid at the resurrection of the righteous” (Lk 14:13-14). How do you understand the Word of God in today's Gospel? As I reflect on this Sunday's Gospel, I think Jesus implies that: When we perform charity work or donation, we should not consider or expect praise or reward from people but believe God himself will reward us on the last day.

To be able to do charity and almsgiving, yet rooted in our heart, we do not desire, or intentionally seek the recognition from people is not an easy mission! The difficulty in accomplishing this task humbly comes from the pride and greed that courses through our veins naturally. It just lies dormant, but when chances arise, it will take immediate action! Therefore, St. Francis De Sale asserted: *“Pride dies 15 minutes after death...At times, we are tempted to do or speak this and that, just to boast and seek for recognition to validate ourselves.”* However, I firmly believe, if we persistently run to the Lord through Holy Mass, Eucharistic Hours, and Adoration of the Blessed Sacrament, while asking God to bless and assist us...when humbly doing the charity work, then expecting people's recognition becomes truly...irrelevant! Through the grace of God in everything that we do, no matter how challenging it may be, the work we are doing would genuinely be graceful because *for nothing will be impossible for God (Lk 1:37).*

Beside the providence of God, in order for us to overcome our pride, in our part, I think we also need to collaborate with Him on the following:

1. When opportunity arises to perform works of charity, whether it is significant or insignificant, yet, our mind begins to evaluate the outcome of how others will receive this action, how we will be praised by others...then we must read the Bible verse from today's Gospel: *“For everyone who exalts himself will be humbled, but the one who humbles himself will be exalted!” (Lk 14:11).* Keep reciting it for five, seven, or even ten times, until our arrogant blood drops extremely low then we stop.
2. When invited to do charity, donate, assist the poor or the less fortunate, please do not delay, or try to assess/evaluate the cost. Remind yourself, I am lending a hand to be of assistance, and I am doing it for Jesus alone, because He said: *“whatever you did [charity work or donating] for one of these least brothers of mine, you did for me” (Mt 25:40).*

Rewards Receive

From People or Heaven?

3. Please be sure, when you perform work mercy, make a donation and be of assistance for others and do it with a humble heart then God will reward you a hundredfold because He promised: *“Whoever gives only a cup of cold water to one of these little ones to drink because he is a disciple—amen, I say to you, he will surely not lose his reward” (Mt 10:42).*

Lastly, please never forget, all the degrees, talents, treasures, homes, cars, knowledge, and existence...that we have possession of, all come from the generosity of God, nothing belongs to us, we own nothing. We are only STEWARDS! As a steward, we have to do as the boss desires, which means *to distribute [the] food allowance at the proper time (Lk 12:42)* we do not shorten, curtail, and not selfishly holding on to things for ourselves.

Do you want to receive rewards in this life or life eternal? If you want to receive a reward from others in this life, it is simple, all you have to do is *blow a trumpet, as the hypocrites do in the synagogues and in the streets.* However, if you want to receive God's reward in the next life, then we must try to do everything wordlessly, do it with a humble attitude, do it for God, with God and because of God. Truthfully! The compliments, tributes, and praises of others are short-lived, sometimes it is deceiving, and it should not deserve our expectation! Only the praise comes from the Lord is authentic, and his remark favorably on us will be our gain in the life to come. Try your best! I know you can do it!

LM Đaminh Phạm Tĩnh, SDD

www.chatinh.org

www.nhachua.org